

Úvodník

Festival dnes končí, ale divadlo žije! A náš Plátek vychází i zítra, stáhněte si ho na webu festivalu. Díky za pozornost!

Julie je na ledovci. August je na ledovci. A chtějí skočit.

Jaká je průměrná rychlost oblečeného člověka ve volném pádu?

Text Igora Bauersimy, zabývající se existenciálními problémy dospívajících, je napsaný dle skutečné události. Julie a August na sebe narazí v chatovací místnosti a dohodnou se, že společně spáchají sebevraždu. Skokem z ledovce. Na jevišti příběh končí happy endem, skutečnost však měla tragičtější konec.

Anička nám Julii představuje jako ráznou, jistou, odhodlanou skok uskutečnit. Naopak Jaroslav je v roli Augusta občas statický a těžko uvěřitelný. Tedy až na větu „Znělo to tak hyperfalešně.“ Statický např. při pozorování noční oblohy. Porota při hodnocení chválila dobré řešení prostoru, naopak upozornila, že by bylo dobré ve hře více pracovat s tajemstvím. Divák už od začátku podvědomě tuší, že dvojice pravděpodobně z útesu neskočí, a hra ztrácí pointu. I přes drobné nedostatky však hra i její protagonisté zůstávají sympatičtí a divák si na konci oddychne, že se dvojice rozhodne svůj sebevražedný plán neuskutečnit.

(Jana)

Alkohol je gentleman

Grafáci dost hulej, gympláci zas chlastaj. Ale vodka je pro chudý, tak radšej knihu. A nebo divadlo.

Daj nám důtku – a jde se dál. Největší starost party studentů je, jestli jim jen sníží známku z chování, nebo jestli je vyhodí ze školy. Bystřejší pochopili už během představení, ti pomalejší až v závěrečném prozrazení, že alkohol vůbec nebyl největším průšvihem mladistvých. Ty děti ale vůbec netrápí, že jejich spolužačka je mrtvá, jim jde jen o osud jich samotných a jestli nebudou trapní. Je to jen psychická obrana, nebo jsou všichni tak sobečtí? Výchovná linka nebyla prvoplánová, ale zůstala zřetelná; sdělení nebylo jen „nepijte alkohol, nebudete rodit dementy“, představení ohledávalo hlubší problémy. Pro ZUŠkový soubor ideální divadlo, díky, Matěji. A díky za tu hádanku, pro mě to bylo zatím nejchytřejší představení letošního ročníku.

A co na to porota? Petr Christov ocenil hereckou přirozenost v kombinaci s přesnou dramaturgií, Petr Klár byl „intenzivně rozradostněn“, Lukáš Rieger pochválil především sebranost souboru a dobře napsaný text.

(Ondra)

Já se nedávám. Já se vdávám.

Nejistota, strach ze závazku, láska a bla bla bla ho-kej. Únos nevěsty se v Zakázaném uvolnění zvrhává se vším všudy. Komika hry spočívá v jednoduchých replikách stejně jako v černém humoru s trpce ironickou pointou, vyrůstající přirozeně ze situací. Humor ve hře kontrastuje s expresivním herectvím, které místy graduje až k hysterii. A funguje to. Hloubka postav a jejich motivace vyvěrají na povrch v přímých promluvách k divákovi, banální dialogy v průběhu děje je ale odkrývají víc a lépe. V malém prostoru baru se pohybují herečky přirozeně a suverénně. Takže dobrý.

(Roger)

A víte, co se říká u nás na vsi o psech?

Hloupá zábava je taky zábava. A zábava v podání lanškrounského souboru Škeble byla hloupá, ale zároveň velice sofistikovaná. Devadesátiminutové veršované drama – to zní k nepřežití. Ale výsledek je vlastně velice k pokoukání!

Divák se sám stává Averošem, který sedí a čumí a když si podrbe stehno a na chvíli tak odvrátí pozornost, nestíhá se pak znovu zorientovat, protože na scéně je tolik barev, že by je nespočítal ani průměrný informatik.

(Ondra a Honza)

Když už konečně Negativy všem vysvětlil, proč letos na JIDu nevystupují, rozhodli se, že své věrné publikum přecejn nezklamou. Během včerejšího odpoledne tedy vymysleli, napsali a nazkoušeli představení *Ikarův pád: director's cut*, které vám všem předvedou zítra před vyhlášením výsledků. Přijďte se tedy ve 13.15 pokochat!

FANG&BARF - MILÁČKIA ZAVRŽENÍ III.

ORGANIZÁTOR

PODPOROVATELÉ
A KAMARÁDI

